Відстукали копита коней бойових,
Серця в мозиль, каміння в пил зітерши,
І я прийшов, прийшов уже не перший
Слідами втоптаних доріг.

Слідами втоптаних доріг
Прийшов, спізнившись і відставши,
І стрів, хоч знаю — не назавше,
Буденний час мигички та відлиг.

Буденний час мигички та відлиг
Я полюбити хтів і полюбить не зміг,
І куряву думок знов згадка золота жене,
І б’ється в розуму незборений поріг
Невпинний плин думок моїх,
Й густою кров’ю серце навантажене.

1926